

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španělsko) – Transportes Jordi Besora, SL v. Generalitat de Catalunya

(Věc C-82/12) ⁽¹⁾

„Nepřímé daně — Spotřební daně — Směrnice 92/12/EHS — Článek 3 odst. 2 — Minerální oleje — Daň z maloobchodního prodeje — Pojem ‚zvláštní důvod‘ — Přenos pravomocí na autonomní společenství — Financování — Předem určené použití — Výdaje v oblasti zdravotnictví a životního prostředí“

(2014/C 112/03)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Transportes Jordi Besora, SL

Žalovaný: Generalitat de Catalunya

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Výklad čl. 3 odst. 2 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 76, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 179) – Minerální oleje – Zvláštní daň z maloobchodního prodeje některých uhlovodíků – Jiné nepřímé daně než spotřební daň sledující zvláštní účely – Daň sledující cíl, který může být dosažen jinou harmonizovanou daní – Daň zavedená současně s přenesením některých pravomocí na regiony, která je zčásti určena k úhradě výdajů regionů spojených s novými přenesenými pravomocemi – Čistě rozpočtový cíl

Výrok

Článek 3 odst. 2 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, které zavádí takovou daň z maloobchodního prodeje minerálních olejů, jako je daň z prodeje některých minerálních olejů (Impuesto sobre las Ventas Minoristas de Determinados Hidrocarburos) dotčená ve věci v původním řízení, přičemž takovou daň nelze považovat za daň mající zvláštní důvod ve smyslu tohoto ustanovení, pokud tuto daň určenou k financování výkonu pravomocí autonomních společenství v oblasti zdravotnictví a životního prostředí nelze považovat za daň, která sama o sobě směřuje k zajištění ochrany zdraví a životního prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 138, 12.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 27. února 2014 – Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, dříve Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl v. Evropská komise

(Věc C-132/12 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Režimy podpor poskytnutých společností působícím v oblasti sociálního bydlení — Rozhodnutí o slučitelnosti — Závazky přijaté vnitrostátními orgány za účelem dosažení souladu s unijním právem — Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU — Žaloba na neplatnost — Podmínky přípustnosti — Právní zájem na podání žaloby — Aktivní legitimace — Osobně a bezprostředně dotčení příjemci — Pojem ‚uzavřená skupina“

(2014/C 112/04)

Jednací jazyk: nizozemština